

prihitel velesp. g. Zupanc poklonivši mu v imenu svoje rodbine krasen venec. Ob odprtem grobu zapojejo hvalni učenci svojemu ljubljenu katehetu nagrobno v slovo, katera je bila bolj podobna goreči molitvi. Britke solze so močile grob, hoteče omehčati trdo grudo, da bi lahko spali pod njo gospod Janez in še dolgo, dolgo je klečalo ljudstvo ob grobu ter se ni moglo ločiti od njega. —

Pokojnik je bil blagega značaja in usmiljenega srca, tih in skromen, prijazen in uljuden, da malokdo tako. Pa bil je tudi pobožen, dobro vedoč, da je prava pobožnost za vse dobra, kajti objubo ima sedanjega in prihodnjega sveta, kakor uči sv. Pavel. Zdel se ti je, kakor še komaj razcvetela rožica, kakor bela lilija, bela v znamenje otroške čistosti in nedolžnosti; zdel se ti je, kakor modra vijolica, ki na skrivnem raste, cvete in diši — v znamenje ponižnosti, priprostosti in skromnosti; zdel se ti je, kakor rudeča vrtnica, rudeča — v znamenje goreče ljubezni do Boga in ljudij.

In zdaj že torej tudi ti počivaš v tihem grobu in s teboj vsi upi, vse nade, vse veselje in tolažba vseh, ki so te poznali. S teboj je zgubila lavantinska škofija vrlega in gorečega duhovnika. Pa tudi slovenska domovina je zgubila s teboj zvestega sina, ki še bi ji bil lahko mnogo koristil s svojimi duševnimi deli. S svojimi mičnimi pesmicami postavil si si v slovenskem narodu trajen spomenik. Poznal si dobro razne jezike, zlasti pa slovenskega, ki si ga ljubil, kakor punčico svojega očesa. Kolikor cvetlice priklje spomladi iz zemlje, toliko nad je cvetelo v tvojem srcu, a zdaj so vse uničene, strte. Pred kratkim si obhajal 25letnico svojega življenja, pred letom dnij te je Bog poklical v svoj vinograd, a zdaj se že raduješ z Njim, ki te je poklical. O, ne zabi na nas v nebeski domovini, ne zabi pa tudi svoje slovenske domovine ter goreče prosi pri Bogu za slov. narod, ki si ga tako prisrčno ljubil!

Gospodarske stvari.

Pomen apna za gnojenje.

Pogostokrat se pritožuje gospodar, da mu njiva ali travnik le malo ali nič ne obrodi, čeravno ni štedil z gnojem. Od kod naj to prihaja, kaj je vzrok, da ima gnojenje, celo obilno gnojenje, bodisi z navadnim, bodisi z umetnim gnojem toli malo uspeha? Posebno malo izdaja, kakor skušnja uči, samo navadno gnojenje, če so tla ilovnata, če je zemlja težka ali vsaj mokrotna. Ne le pšenica, tudi detelja se ne obnese in vinograd tako malo rodi, da gospodarju še stroškov za obdelovanje ne povrne. Pomoček v tej zadevi je lahko dobiti; pravi pomoček, ki nikakor ni predrag, je — apno. Sicer se je to sredstvo na raznih straneh prav mnogokrat že priporočalo in povdarjalo, a slovenski gospodarji mu le še ne zaupajo, kajti rabijo ga dosti premalo. — Vsaka rastlina potrebuje k svojem uspevanju in razvijanju več ali manj apna.

Sicer so take apnene tvarine že od narave v tleh, a kjer jih ni, tam mora človeška roka pripomoči ter apna pridjati. Gnojenje z apnom je zlasti potrebno v težki in mokrotni zemlji, kajti apno ima vsled svoje kemične sestave moč, različne v zemlji trdno spojene snovi raztvorjati, tako rekoč razkrojovati, da potem posamezne morejo rasti nam novo, živo moč podeljevati. Apno ima nadalje še drugo dobro stran, ker s svojim kemičnim razkrojevanjem razrahljava zemljo, kar rastlinam gotovo dobro dene, a ob enem apno zemljo tudi nekoliko ogreva. Nikakor pa se ne sme misliti, da

je apno pravi gnoj, to ni tako; apno je le zdaten pomoček, da navadni gnoj deluje, da ne leži zastoj v zemlji. Ustaviti ali prenehati se torej ne sme z gnojenjem z navadnim gnojem, ampak temu gnoju se mora apno le pridjati. Apno deluje potem prav uspešno kot raztvorjajoče sredstvo ter upliva dobrodejno na pognojenje. Z apnom se pomore, da se težka, ilovnata zemlja zrahlja, da se dá ložje in boljše obdelovati, da se mokrotna tla vsaj nekoliko posuše; apno je pač v vsakem oziru jako imenitno sredstvo pri razvitku poljedelstva. Posledice gnojenja z apnom le redkokedaj izostanejo, če se le na pravi način uporablja. Že pri drevesih se dobrodejen upliv hitro pokaže: Steblo postaja močnejše, drevo prinaša brž več in boljsega sadja, kakor brez gnojenja z apnom. Tako se tudi n. pr. slab vinograd, ki je že opešal, v jeseni potrosi precej na debelo z apnom (kake tri cente na oral), ki se pozneje, navadno spomladi, prekoplje ter tako z zemljo zmeša. Jedno, dve leti, in trta se bode čisto drugače obnesla, kakor se je, dokler je zemlji primanjkovalo — apna.

Sejmovi. Dne 30. julija pri Sv. Martinu pod Vurbergom, v Kostrivnici in Ormožu. Dne 31. julija v Konjicah, Zagorju, Marenbergu, pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah in v Dolu. Dne 1. avgusta v Gomilici, Lučanah in v Imenem (svinjski sejem). Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem.) Dne 3. avgusta na Spodnji Polskavi.

Dopisi.

Od Sv. Bolfadka v Slov. goricah. (Nova šola.) V Slov. goricah nam je veliko kresov oznanjevalo slavni dan sv. Cirila in Metoda. Zgodaj pa se je tudi semtertje slišala strelba. V Pesniški dolini pri Sv. Bolfanki pa so streljali isti dan popoldne okoli 6. ure. Kaj pa je to pomenilo? Bolfančani so sosedom veselje naznanili, da je nova Bolfanska šola že pokrita. Ni še dolgo, da je stalo staro šolsko poslopje in sedaj je na istem prostoru že novo pod streho. Majnika 29. po šmarnicah se je mala procesija pomikala iz šole v cerkev: šolarji s šolskim križem, zgodovinskim znamenjem gospoda župnika Kajniha, s podobo D. Marije, sv. Alojzija itd. in č. g. katehet moleč sv. rožnivenec z učenci. V nedeljo dne 10. junija so č. g. župnik blagoslovili vogelni kamen. Po sv. maši so šli učenci, šolski odbor in drugi v procesiji na šolsko torišče, primerno okinčano z venci, podobami in zastavami. Po blagoslavljanju razložili so č. g. župnik pomen tega opravila, da zastoj delamo, zidamo in se trudimo, ako Bog ne bode tega blagoslovil. Omenili so, da je dobra šola velika dobrotnica celemu kraju, župniji. Do sedaj je to bila stara šola Bolfanska, iz katere imamo veliko odličnih gospodov duhovnikov 12, odvetnikov, zdravnikov, sodnikov, učiteljev in več druge gospode. Tudi nova šola nam bode dobrotnica, naučili se bodo otroci to, kar jim bode k časnim in večnim srečim. Tako šola je vredno zidati, in kdo k temu kaj pomaga, on dobro delo stori, tedaj le z veseljem na delo! Naš rojak preč. gosp. Živkov dr. Jož. Muršec so 2000 gld. za šolo podarili in tudi drugi gospodje domači so prošeni pomagati; za to pa tudi vi farani z veseljem zaprezujte živinico k vozu, a roke urno delajte, nosite, strežite, tako bomo složni novo šolo postavili v čast božjo, k časnim in večnim srečim otrok. V vogelni kamen se je v spomin vložilo pomenljivo pismo veleč. g. dr. Muršeca, kateri so za to lastno-ročno napisali to-le: »Častiti župljani Sv. Bolfanski! Iz celega srca Vam častitam, da si stavite prostornejšo

solo; veseli me, da morem nekaj pripomoči, pa tudi želim, da bi bila po božji milosti s cerkvijo vred blag kraj in zavod k časnemu in večni sreči vsem, ki bodo tu učili in se učili; to pa bode, če živi duh sv. katol. vere prešinja ves poduk v misli, besedi in ravnanju. Kajti le tak uk razsvetljuje um, zlahni srce in krepča voljo za vse, kar je zares dobro in uspešno. Da svoj namen gotovo doseže in v obilni meri, je pa tudi neobhodno potrebno, da se razširja v mili, vsem razumni materinščini. Zavoljo tega prosimo iskreno premilostljivega Boga, da obvaruje tej šoli vselej njeno naravno pravo podlago, sv. vero in slovensko besedo, in jo s svojim obilnim blagoslovom razvija in poživlja sploh in vsikdar v blagor vsem Bollenčanom. Amen. V Gradcu 30. maja 1894. Dr. Jožef Muršec Živkov, vpok. profesor vere višje deželne realke v Gradcu, kn. sk. konzistorijalni svetovalec lavant. in sekovske škofije, starosta duhovnikov naše dežele, rojen 1. marca 1807. »Vložilo se je je zraven tega pisma to-le: Kratka zgodovina nove stavbe, podpisi šolarjev, imena vladajočih cerkvenih, šolskih in občinskih oblastij, kakor tudi denarji avstrijske in kronine veljave. Vredno se je omeniti prelepih besed, katere je naš preč. g. rojak iz Radgone, poslavši zdaten dar za novo šolo, kraj. šol. odboru pisal: »Bratje rojaki! Svoji k svojim: In da vsaki izmed nas, neka čini rodu glas«. Srečo dobro, živeli!

Iz Letuša v Savinjski dolini. (Obisk mil. knezoškofa.) V ponedeljek dne 16. julija je bil dan veselja in radosti za nas. Počastili so nas mil. knezoškof, ker so obiskali našo podružnico Sv. Janeza Krstnika. Pripeljali so se od Sv. Martina na Paki, kjer so delili sv. birno. Mi smo jih pričakovali in sprejeli z nepopisljivim veseljem in rastostjo. V srce pa nas je ganila njihova ljubeznivost, ponižnost, krotkost in premla prijaznost. Ko so si ogledali cerkev, so nam pa v preljubeznivem in prijaznem govoru v srce vtisnili prelepe nauke, ki ostanejo v naših srcih neizbrisljivi in za vselej nepozabljivi. Posebno so nam na srece položili odgojo mladine. Končno so nam podelili v cerkvi sv. višjepastirski blagoslov. Posebej so pa še blagoslovili otročiče. Klicali so k sebi matere ter vsako dete posebej blagoslovili. Pri tem so nam v spomin prišle besede Jezusove: »Pustite otročiče k meni priti!« Ko smo tako spremljali in obdajali svojega preljubljenega nadpastirja, zdelo se nam je, da smo ob času, ko je še naš božji Učenik po svetu hodil, ko so ga množice obšipale, tako ljubeznivo in prijazno so z nami občevali; zato nam njihova ponižnost, angeljska ljubeznivost in krotkost ostanejo nepozabljive za vselej. Kličemo vsi iz dna svojega ganjenega in udanega srca: Večni Bog naj milostlj. knezoškofa mnogo, mnogo let zdravih ohrani na veselje in radost vse vladikovine lavantinske!

Posestnik Fr. Kr.

Izpred južnega Pohorja. (Na potu v Konjice.) Na god sv. bratov Cirila in Metoda sem hodil v »zlate Konjice«. Ko sem se bližal temu toli prijaznemu trgu in že prej, me je srečalo več ljudi, ki so me vsi kot duhovnika pozdravljali prav uljudno in s prekrasnim pozdravom: »Hvaljen bodi Jezus Kristus;« posvetnega pozdrava »dober den«, ki je sicer lep, toda posveten, pa nisem slišal. Neka stara, skoro beraška ženka me je srečala in nesla culico, in v roki velik molek (čislo). Gotovo je poidoč molila sv. rožni venec. O, s kako radostjo sem zagledal molek v roki in se boljše se mi je zdelo, ko me je z visokim glasom pozdravila tako, da ji je slo prav iz srca: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« Tudi v trgu sem videl prijazne ljudi. Posebno lep vtis je napravila na me neka gospa, ki je s posebnim spoštovanjem pozdravila mojega tovariša duhovnika in menda tudi mene. Mislim pa sem, ko bi

vi gospa vedeli, kako ste s tem pozdravom sami sebe počastili! Vse je prav, samo ko v nekem krogu tega trga ne bi bilo takega velikonemškega mišljenja, ki sovraži vse, kar je slovensko in ob enem, kar je krščansko. Saj mi Slovenci ne sovražimo nemščine, tudi ne tistih Nemcev, ki so pristni rojeni Nemci in pravični do nas Slovencev. Le tistih ne maramo, ki niso Nemci ter nam povsod hočejo kratiti naše pravice. Kdor ima pravo krščansko srce, njemu je ljub vsak človek, bodi si Nемец ali Slovenec, ali kakega koli naroda, da je le priden; saj je naš bližnji. Naj zgine vsako sovraštvo, vlada pa naj prava ljubezen!

Iz Ptujja. (Imenik p. n. udov) društva »Dijaška kuhinja« v Ptujju ter njihovi doneski v šolskem letu 1893—4. Balon Mih., mestjan v Brežicah 50 kr., Bratuša Al., beneficijant v Ptujju 9 fl., dr. Brumen, odvetn. konc. v Ptujju 5 fl., Ganjkar J., mestni župnik v Ormožu 3 fl., Gilenšek M., profesor v Ptujju 10 fl., Črnko M., vikar v Ptujju 9 fl., dr. Firbas Fr., c. kr. notar v Brežicah 2 fl., dr. Gregorec Lav., drž. posl. in kanonik 5 fl., Gregorič Ant., tajnik in posestnik v Ptujju 5 fl., Gregorič Drag., trgovec v Brežicah 1 fl., Hajšek Ant., kanonik itd. v Slov. Bistrici 3 fl., Hans Fr., c. kr. nadzornik v Brežicah 50 kr., Hrzič Jož., duh. svet. in župnik v Sp. Polskavi 3 fl., dr. Horvat Tom., odvetnik v Ptujju 10 fl., dr. Jurtela Fr., odvetnik v Šmarjah in drž. poslanec 20 fl., Kocpek Fr., kaplan pri Sv. Barbari v Haložah 2 fl., Koser Fr., c. kr. poštar v Juršincih 3 fl., Kralj Jož., dekan v Zavrčah 5 fl., Kunstek L., prof. v Ptujju 20 fl., Lempl Mar., posestnica v Ptujju 1 fl., Lendovšek M., duh. svet. in župnik v Makolah 5 fl., Majcen Ferd., dež. gimn. veroučitelj v Ptujju 9 fl., Maršič J., nadiučitelj pri Sv. Lovrencu 1 fl., Marzidovšek R., c. in kr. vojni kapelan v Trstu 3 fl., Meško Jak., kanonik itd. pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. 10 fl., Modrinjak Mat., inf. proš. itd. v Ptujju 10 fl., Munda Ivan, c. kr. živinozdravnik v Brežicah 4 fl., Murkovič Fr., župnik pri Sv. Barbari v Haložah 2 fl., dr. Muršec Jož., vpok. prof. v Gradcu 8 fl., Ozmec Jož., kaplan v Ljutomeru 5 fl., Ožgan Sim., c. kr. notar v Ptujju 9 fl., Planinšek Fr., mestjanka v Ptujju 5 fl., dr. Ploj Jak., odvetnik v Ptujju 27 fl., Pogatschar Jož., prof. v Ptujju 3 fl., dr. Pučko J., c. kr. notar v Krškem 5 fl., Raisp Ferd., vpok. oskrbnik v Ptujju 10 fl., Razlag Andr., vpok. uradnik v Brežicah 1 fl., Sedlaček Jan., tajnik v Ptujju 4 fl. 50 kr., Skuhala Pet., župnik pri Vel. Nedelji 2 fl., Stazinski o. Konrad, minorit v Ptujju 2 fl., Strah Jurij, veleposestnik v Hvaltincih 1 fl., Svet o. Alfonz, minorit v Ptujju 4 fl. 50 kr., Šalamon Fr., mestni kaplan v Ptujju 9 fl., dr. Schiffrer Jan., c. in kr. polk. zdravnik v Ptujju 9 fl., dr. Šegula Jak., odvetnik v Novem mestu 15 fl., Spindler Ant., c. kr. knjigovodja v Brežicah 3 fl., Šuta Al., kaplan pri Sv. Marjeti 1 fl. 50 kr., Trstenjak Jak., duh. svet. in župnik pri Sv. Marjeti 3 fl., Urbas Fr., posestnik v Št. Lovrencu 1 fl., Zelenik Jož., načelnik okr. zastopa Ptujjskega itd. 30 fl., družba pri č. g. župniku Črnogorskem 4 fl., družba pri godovanju v Haložah 8 fl., družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 fl., slavni okr. zastop Ptujski 140 fl., slavni okr. zastop Ormoški 25 fl., slavni okr. zastop Slov. Bistrski 10 fl., slavni okr. zastop Št. Lenartski 30 fl., slavna posojilnica Ptujjska 100 fl., slavna posojilnica Ormoška 35 fl., slavna posojilnica Makolska 10 fl., prebitek od leta 1892—3 35 fl. 68 kr. Skupni dohodki 788 fl. 18 kr. Vsi stroški za hrano, tiskovine, za poštnino pri razpošiljanju poročil itd. so pa znašali 691 fl. 70 kr. Ako se primerjajo dohodki 788 fl. 18 kr., ostane še koncem šolskega leta 1893—4 prebitek 96 fl. 48 kr. Račun so pregledali, primerili z blagajnično knjigo in našli ga v popolnem redu podpisani: Dr. Ploj, m. p. predsednik, Kunstek Luka

m. p. tajnik. Majcen Ferd., m. p., blagajnik. Bratuša Al., Cilenšek M., Črnko M., Gregorič Ant., odborniki. — Odbor izreka vsem p. n. udom in slav. društvom — podpornikom »Dijaške kuhinje« v Ptuj — svojo prisrčno zahvalo.

Od Vojnika. (Čuden ptič.) Arclin, vas med Vojnikom in Celjem ob veliki cesti, znan je že davno po svetu. Zakaj tu je tekla zibel velikemu učenjaku Ivanu Žigi Valentinu Popoviču (r. 1705). Precej imen ta ima, še več kakor Ignatz Dremel p. d. Ložnarjev Nacelj. Temu je prě nekje drugje tekla zibel, vendar pa je slovenske matere sin. Hodil je le v slovensko šolo, pri vojakih pa se je naučil tiste izveličavne nemščine, katera mu je odprla vrata v družbo »Zottl e compani«. Tako je bivši prejšni železniški »beomter« takoj postal odbornik tukajšnega nemškega »Vorschussvereina«, »Gastwirt in Arclin«, Gemeindeausschuss ecc. Kakor slišimo, Ložnar vé, zakaj je pri »Vorschussvereinu«, ker — treba denarja. Kréma ne dá toliko, ker je samo za Nemce in nemškutarje. Zakaj jaz bi se bal iti notri, kjer je nemški napis, da-si kar gotovo plačam sam ter ne čakam, kakor neki vojniški nemčurski »lačenbergerji«, da bi za kupico vina ali frakelj žganja prodal svojo slovensko narodnost. Pa še nekaj. Slovenščina je še zmirom boljša za Vojnik od nemščine. Zakaj, ako bi Ložnarjev Nacelj ne bi znal slovenskega, kako bi pa na posodo davali denar »Vorschussvereinlerji«. Stallner in Thaller nič skoro ne znata slovenski, zato pa se Nacelj na noge postavi in skoz očali čisto po vojaško pogleda, si brke zavija, češ, če »činžev« ne plačaš v redu v pravem »cajtu«, te bomo kar na »dohtarje« dali. Ali Nacelj, ne tako hud biti! Poglejte skoz svoje okno, saj menda nimate preveč pivcev, kako se takemu godi, ki z Nemci in nemčurji drži in nemške napise v čisto slovenskih krajih razobeša, kakor jud preležano blago med postenimi trgovci na sejmu. »Kleidermacher« je šel in »Ignatz Dremel, Gasthaus« bo se pa — peljal, če ne bo obrnil še o pravem času svojega voza od nemškutarjenja. Nič »pozamiren«, Nacelj! Na svidenje pri gornjem pekarju, kjer se »Slov. Gospodar« tudi nemškutarjem na glas bere!

Od Sv. Jurija na Ščavnici. (Letina.) Spomlad nam je sicer veliko obetala, pa toliko ne bode, kakor smo se nadejali. Ozimina, koja je že požeta, je precej dobro storila, kjer ni vsled vetrov in dežja kmalu po cvetu poglela; posebno pšenica bo lepša, ko lansko leto. Jarino je v početku pokvarilo preveliko deževje, pozneje pa suša. Ako ne bo o pravem času dobrega dežja, bo slaba, posebno za krmo, ker otava slabo kaže. Vinska tria še precej lepo kaže, kjer ni bilo toče; pogubljava peronospora se še ne vidi do zdaj. Kjer že več let škropijo, je precej grozdja. Žal, da se nečejo vsi posestniki poprijeti tega koristnega pomočka, sicer bi bili gledé vinskih pridelkov že par let sem mnogo na boljem. Kjer ni lansko leto sadja bilo, tam letos lepo kaže. Po takem bomo mogli letošnjo letino med srednje šteti.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar bivajo sedaj v lšlu in ondi ostanejo do 1. septembra. Dne 23. t. m. je pri njih prisegel novi ogerski poljedelski minister, grof Festetič. Bil je zraven tudi ministerski predsednik, dr. Wekerle; mogoče, da je ta kaj posebnega dosegel. — Katoliško slovensko vseučiliško društvo »Danica« na

Dunaju je potrjeno. »Danico« priporočamo vsem, zlasti naši častiti duhovščini.

Moravsko. Dne 29. in 30. t. m. bode v Brnu češki katoliški shod. Zaprek mu delajo dovolj mnogi češki rodoljubi, katerim je narodnost vse, vera pa nič. Tudi socijalni demokratje so med sovražniki tega katoliškega shoda; vendar pa upamo, da bode ta shod sijažen, vreden katoliškega češkega naroda!

Štajarsko. Župnik v Semriahu, dr. Gašparič, in dva rudninska uradnika so dobili od svetlega cesarja zlate križce s krono. — Kandidat za državnozbornsko dopolnilne volitve za Bruck-Ljubno se imenuje liberalcec notar dr. Homann. Bržčas bodo pa premagali nemški nacionalci s svojim možem, za katerega še se niso zjediniili. — Celjski mestni zastop je te dni tudi »bleknil« zoper slovenske paralelke na ondotni gimnaziji.

Koroško. Dne 8. julija se je vozil prvi vlak po novi žiljski železnici do Šmohorja. Konec avgusta bode ta železnica svesno otvorena. — V občini Tolsti vrh so Slovenci zmagali pri občinskih volitvah liberalce in nemškutarje. — Dopolnilne volitve za državni zbor bodo dne 28. avgusta. Vzdramate se kristjani!

Kranjsko. Zadnje nedeljo so ustanovili v Ljubljani katoliško delavsko društvo, ki šteje že zdaj nad 350 udov. — V Ljubljani se vojaki letos večkrat stepó s civilisti. Pravi se, da so tega nekateri nemčurski di-jaki krivi. — V Kamniku sta se 18. t. m. dve stopi v praharni vneli. Bila je sploh velika nevarnost, da se raznese vsa praharna in hudo oškoduje prelepi Kamnik. Jeden delavec je našel pri tem smrt.

Primorsko. V Trstu bodo za par milijonov napravili nov vodovod in si bodo pri tem bržčas žepe polnili Lahi iz Italije. — Dne 12. t. m. je bil občni zbor isterske družbe sv. Cirila in Metoda v Opatiji. — Deželnozbornske dopolnilne volitve za okolico Goriško bodo konec avgusta.

Hrvaško. Govorilo se je močno, da bode odstopil ban Hedervary; ali ta je v saboru očitno izjavil, da še ostane v službi; vendar kako dolgo? V istem saboru so 300 tisoč gld. obljubili za zdravniški oddelek na zagrebškem vseučilišču, ter popolnoma po nepotreb-nem 100 tisoč gld. za tisočletnico Ogerske.

Ogersko. Več anarhistov, ki delavce šuntajo, so te dni ujeli. — Minister notranjih stvarij, Hieronymi, je prišel te dni na Erdeljsko v Kološ, da bi Rumune potolažil. Kakor se vidi, mu le-ti kar nič ne zaupajo. Prav tako!

Vunanje države.

Rim. Lepo in vsodbudno pismo so papež Leon XIII. pred tednom poslali na Ogersko grofu Zichy-ju, predsedniku požunskega katoliškega shoda.

Italija. Gosposka zbornica ali senat je sprejela Crispijeve finančne predložbe. Crispi se je gospodom lepo zahvalil: ljudstvo pa je popolnoma nasprotnih mislij. — Povsod lovijo anarhiste, včasih tudi katerega popolno nedolžnega človeka dobi policija v roke. — Vlada 32 skofov neče priznati; dela jim torej sitnosti.

Francosko. Postava zoper anarhiste bode gotovo sprejeta. Čudno, da poslanci hočejo zlo pri cvetu vkončati, ko je vendar potrebno, ugonobiti ga pri koreniki. Naši bralci vedó, kaj hočemo povedati. Vere, verskega življenja je treba!

Bolgarsko. Preteklo nedeljo so praznovali v Sredu, glavnem mestu, 50letnico, kar je izšel prvi bolgarski časnik. Drugi dan so imeli zborovanje vsi bolgarski časnikarji. — Tu in tam so po deželi nemiri in rabuke, tako n. pr. v Trnovem in Bregovi. Kmalu bode po vsej državi potoval prvi minister, Stojlov; morebiti bode duhove kaj pomiril?